

колкото (вѣха) заеднѡ съ него въ ковчегатъ.

24 И удържашася водыте по землата сто и петъдесетъ дни.

Глава й.

(Конецъ на-потопатъ.)

И помена Богъ Ное, и сичките животни, и сичките скотове, што вѣха заеднѡ съ него въ ковчегатъ: и приведе Богъ вѣтъръ по землата, и водыте престанаха.

2 И затворишася источниците на-бездната, и водопадите на-некото, и удържася дъждьо отъ небесата.

3 И оттръгнѣвахася водыте ѿ землата мало по мало: и смалювахася водыте послѣ ѿ стоте и петъдесетъ дни.

4 И сѣдна ковчеге седмьнадесетый на-седмый мѣсець на горыте Араратъ.

5 А водыте се смалюваха непрестаннѡ дори до десетыатъ мѣсець: а въ первыатъ (день) на-десетыа мѣсець пожившася върховете на-горыте.

6 И послѣ ѿ чотыридесетъ дена отвори Ное дверицата на-ковчегатъ, комто беше направилъ.

7 И испрати вранатъ, който като излѣзна отидѣваше и дохѣждаше, догдѣто изсъхнаха водыте ѿ землата.

8 И испрати голѣбницата слѣдъ него, за да види ако престанаха водыте ѿ лице на-землата.

9 И понеже не намѣрѣваше голѣбницата успокоеніе на-нозѣте си върнасе кодъ него въ ковчегатъ, защото водыте (вѣха) по лицето на-сичката земла. И онъ си испрѣжи рѣката си, и хвати а, и внесе а кодъ себеси въ ковчегатъ.